

[Rasmus Hansen.]

gøres til en Pligt at udføre Tjeneste ved Civilbeskyttelsen. Enhver værnepligtig, som paa Grund af Frinummer eller Tjenstydighedsvedtegning ikke er blevet indkaldt til Aftjening af Værnepligten, er inden for det i Forslaget fastsatte Tidsrum pligtig til at lade sig uddanne til at gøre Tjeneste ved Civilbeskyttelsen. Denne Pligt paa-hviler ogsaa saadanne, som af en Session eller Kassationskommission er erklæret uskik-kede til al Krigstjeneste; der er dog taget det Forbehold, at deres Helbredstilstand skal være saadan, at de kan deltage i Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning. Civilbeskyttelsens Mandskab kommer ved dette Ændringsforslag til § 7 til at bestaa af et Tværsnit af Befolkningen. Dels paa Grund heraf, og dels fordi den foreslaaede Ordning gør det muligt at skabe større Fasthed inden for Civilbeskyttelsen, hilser jeg med Tilfredshed den af den højt-ærede Indenrigsminister foreslaaede Ordning.

Maaske har Medlemmer af dette høje Ting hæftet sig ved, at de saakaldte „Frinumre“ nævnes først og de kasserede sidst i det af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag til § 7; og maaske har dette Forhold ogsaa hos ærede Medlemmer fremkaldt en Formodning om, at det er Hensigten først at udskrive til Civilbeskyttelsen, hvad man kan faa af Mandskab blandt „Frinumrene“, og derefter Resten blandt de kasserede. Jeg vil derfor gerne sige, at dette ikke er Tilfældet. Jeg har faaet den Opfattelse, at Reglerne for Udskrivning af Mandskab til Civilbeskyttelsen vil blive fastsat efter Forhandling mellem den højt-ærede Indenrigsminister og den højtærede Forsvarsminister.

I det af Indenrigsministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag til § 5 forandres Ordet „Husbrandvagter“ til „Husvagter“, ligesom der skabes Mulighed for at paalægge Grundejerne inden for en nærmere fastsat Frist at foretage Til- og Afmelding af de antagne Husvagter til Myndighederne.

Ændringsforslaget til § 10 bestemmer, at Indenrigsministerens Godkendelse skal indhentes, før Beskyttelsesrum kan indrettes. Jeg anser det af flere Grunde for godt, at denne Ændring kommer ind i Forslaget.

§ 11 siger, at Reklamer og andre Henvendelser til Befolkningen eller Dele af denne angaaende Gasmasker og andre Genstande eller Foranstaltninger til Beskyttelse mod Følgerne af saadanne Angreb maa ikke udbredes uden Indenrigsministerens Tilla-

delse. I den Anledning er der over for Udvalget fremsat den Betragtning, at hvis Ordene „andre Henvendelser“ ikke ændres til „Henvendelser i Reklameøjemed“, saa forbydes herved Omtale i Pressen og Meddelelser i Foreninger. Jeg gaar ud fra, at det ikke er Meningen med den her omtalte Bestemmelse at forbyde fornøden og naturlig Omtale i Pressen af Gasmasker og andre Beskyttelsesforanstaltninger. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at den tilsigter Forbud mod reklamerende Omtale, som har Spekulation for Øje.

Hvad angaar de øvrige Ændringsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har stillet og Udvalget tiltraadt, er disse af redaktionel Art, og jeg henviser herom til Betænkningen.

Hele Udvalget tiltræder det foreliggende Lovforslag med de af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, og jeg anbefaler Udvalgets Indstilling.

Vanggaard: Jeg kan fuldstændig slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser og vil personlig udtale min Glæde over de Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Indenrigsminister, og som det er lykkedes at samles om i Udvalget, idet jeg anser dem alle for at være væsentlige Forbedringer af Lovforslaget.

Jeg kan slutte mig til Ordførers Udtalelse om, at det maaske er noget uheldigt, at „Frinumrene“ er nævnt først, da vi egentlig alle mener, det er dem, der skal tages sidst, men blot man erindrer det i paakommende Tilfælde, betyder det ikke saa meget, i hvilken Orden de staar. Men det er dog rigtigt, at Ordføreren her har gjort opmærksom paa, at den Orden, hvori de staar, ikke forpligter Ministeren til, at man netop skal tage „Frinumrene“ først i paakommende Tilfælde.

Jeg vil ogsaa udtale min Tilfredshed med en Passus i Betænkningen angaaende Fordelingen af Udgifterne efter Lovforslagets § 3, hvor man henlægger bestemte Udgifter til Staten, medens man mener, at Kommunerne helt eller delvis bør bære de Udgifter, der berører de kommunale Virksomheder. Jeg er meget tilfreds med denne Passus, og jeg formoder, at den giver Indenrigsministeren nogen Bevægelsesfrihed ogsaa med Hensyn til Kommunetyperne. Hvor der er Tale om rige Kommuner med lav Skatteprocent, maaske oven i Købet en Samling af rige Kommuner, kan der maaske være Anledning til, at disse Kommuner bærer en større Part af de Udgifter, som hører til de kommunale Virksomheder; derimod